

Bönsöndagen i nådens år 2022- Åke Malander (ELBK)

Intr Ps 102:2-15, Gt 5 Mos 18:16-33,, Ep Jak 1:22-27, Ev Joh 16:23-33, II Joh 17:18-23

Vår käre Herre och Frälsare, Jesus Kristus, du som har övervunnit världen – oss till godo – och som sade: Bed så ska ni få! Vi ber att du låter ditt Ord, det rena och klara, genomlysas oss, avslöja och döma oss, hela och upprätta oss, trösta och vägleda oss. Amen.

Vår predikotext är även idag ur Johannes 17, verserna 18-23. Låt oss nu först av allt komma ihåg att detta avsnitt, detta Jesu tal som vi kallar Jesu översteprästerliga förbön, är ett samtal mellan Sonen och Fadern; Jesus, Sonen ber till sin Fader som är i himmelen. Och i Joh. 11, när Lasarus är död, möter vi Marta med en trosviss bekännelse att Fadern alltid bönhör Sonen och uppfyller Jesu bön, när hon säger till Herren Jesus: ”Men också nu vet jag att Gud kommer att ge dig vad du än ber honom om.” Det Jesus här ber om för sin kyrka och församling, för sina lärjungar, ja för oss, är således av Fadern redan uppfyllt.

I 1 Joh. 4 läser vi de till synes märkliga orden: ”Ty sådan han är, sådana är också vi i den här världen.” De säger oss att redan här i tiden, här i världen finns en (om än tämligen fördold) likhet mellan Jesus och hans lärjungar. Om detta ska också dagens predikan handla.

De kristnas likhet med Kristus här i världen

”Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen.”

Såsom Kristus var sänd av Fadern till världen, så är de kristna av Kristus sända till världen.

Även om sändandet, missionsbefallningen, ännu inte till det yttre hade ägt rum när Jesus på skärtorsdagskvällen uttalar dessa ord, så fanns den ju, om än outtalad, redan när han kallade sina tolv apostlar. Låt vara att han nu i första hand talar till dessa elva (!) som han har med sig här, så gäller dock hans ord alla lärjungar, varje troende i alla tider. ”Men inte bara för dem ber jag, utan även för dem som genom deras ord kommer till tro på mig.” Apostlarnas ord, deras predikan och undervisning är alltså det ord som förmår väcka tron i människohjärtat och är därmed inget mindre än Guds eget Ord, givet till oss kristna i alla tider. (Samlat i den bok vi kallar Nya testamentet.) Att det apostoliska ordet verkligen är Guds levande och verksamma Ord och inte tomma människoord påminner Paulus om, när han i 1 Tess. 2 skriver: ”Därför tackar vi alltid Gud för att ni tog emot Guds ord som vi predikade och tog det till er, inte som ett ord från människor utan som Guds eget ord, något som det verkligen är, ett ord, som är verksamt i er som tror.” Dessa nu, som han talar om, ”som genom deras ord kommer till tro”, avser alla kristna; de har alla del i detta att vara sända till världen. Alla kristna har, var och en i sitt kall, del i Kristi Kyrkas stora uppdrag: ”Gå ut i hela världen och gör alla folk till lärjungar.” Liksom detta uppdrag pågår oavbrutet intill den yttersta dagen, så är Herren Jesus med sina lärjungar alla dagar intill tidens ände.

”Och jag helgar mig för dem, för att de ska vara helgade i sanningen.”

Kristus har helgat sig för dem, därför kan de, och ska de, växa till i helgelsen.

Herren Kristus helgar sig, *har* helgat sig genom att fullborda det verk för vilket Fadern sänt honom till världen: ”inte för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom.” Och nu har Kristus helgat sig för dem, för sina lärjungar, därför så är de redan här och nu helgade i sanningen. ”Helga dem i sanningen, ditt ord är sanning.” Följden av detta är och ska bli ett nytt leverne häri världen, det nya livet i Kristus. Detta kan belysas av tre verser i Ef. 4 som kan uppfattas och översättas på två sätt. Det är v. 22, 23 och 24, som kan läsas som ett konstaterande av vad som har skett med er: ”Ni har lämnat ert förra liv och lagt av den gamla människan som går under, bedragen av sina begär, och ni förnyas nu till ande och sinne. Ni har iklätt er den nya människan, som är skapad till likhet med Gud, i sann rättfärdighet och helighet.” Men dessa verser kan också läsas som en uppmaning: ”Ni ska lämna ert förra liv och lägga av den gamla människan ... ni ska förnyas till ande och sinne. Ni ska ikläda er den nya människan”. Och se, det ska förstås på båda visen: Eftersom ni kristna, ni som är döpta och omvända och pånyttfödda människor, *har* lämnat ert förra liv och lagt av er gamla människa och *har* iklätt er den nya människan, så ska ni, just därför, varje dag på nytt lämna

ert förra liv och lägga av er gamla människa och dagligen på nytt ikläda er den nya människan. Eller som det heter i katekesen: ”Vad betyder detta dop i vatten? Det betyder att den gamle Adam i oss, med alla synder och onda begär, ska dränkas och dö genom daglig ånger och omvändelse, och att sedan en ny människa dagligen ska komma fram och uppstå, som lever i rättfärdighet och renhet inför Gud för evigt.”

”Jag ber att de alla ska vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de ska vara i oss, för att världen ska tro att du har sänt mig.”

Liksom Kristus är ett med Fadern, så är de kristna ett med varandra – och med Kristus.

Låt oss först komma ihåg att detta är Sonens bön till Fadern; det är inte Jesu uppmaning till lärjungarna, till oss kristna. Den moderna ekumeniska rörelsen fäster stor vikt vid denna vers. Och visst, av de kristnas enhet ser man inte mycket när man blickar ut över kristenheten på jorden. Men vilken enhet är det Herren här ber om? Enheten, skriver dr Hedegård, har sin förebild i förhållandet mellan Fadern och Sonen: *såsom du, Fader, är i mig och jag i dig*, och den har sin grund i de troendes ställning till Fadern och Sonen: *också de ska vara i oss*. Enheten är alltså av inre, andlig art, ingenting utvärtes. Jesu bön om de troendes enhet är uppfylld. Sedan detta är sagt gäller då här, liksom i föregående stycke: Eftersom de troende är ett med varandra, så ska deras inbördes umgängelse, ja det kristna livet, så långt det är möjligt även i det yttre avspegla denna inre enhet. Det finns gudomliga skiljelinjer, givna i NT, men det finns också mänskliga skiljemurar – och, kära vänner, sådana är inte ett giltigt skäl att förvägra andra kristna fridshälsningen. Aposteln förmanar oss: ”Gör allt för att med fridens sammanhållande band bevara den enhet som Anden ger” (Ef. 4). När kristna finner varandra i samma tro, lära och bekännelse och trots påtagliga skillnader i seder och bruk och fromhetstraditioner ändå står endräktigt samman i trons enhet, då lyser den sanna enheten fram, den välsignelse som Psalmen 133 talar om: ”Se, hur gott och ljuvligt det är när bröder bor enigt tillsammans. ... Det är som Hermons dagg, som faller ner på Sions berg. Ty där ger HERREN välsignelse, liv till evig tid.” Den gudomliga skiljelinjen ligger fast, men de mänskliga skiljemurarna är rivna!

”Och den härlighet som du har gett mig har jag gett dem.”

Såsom Kristus har en evig härlighet med Fadern, så har de kristna en härlighet i Kristus.

Kristi härlighet var dold under hans jordevandringar, men den glimmade fram då och då i hans tal och gärningar. Likaså är Kristi Kyrkas, de kristnas, härlighet fördold här i tiden men kan vid några tillfällen skönjas: Vid det kristna martyriet, då tron på och bekännelsen till den korsfäste Frälsaren övervinner världen och dess fiendskap mot Kristus och hans församling, så att den inte fruktar dem som väl kan dräpa kroppen, men sedan inte kan göra mer. Kristi Kyrkas härlighet kan också ses i det faktum att snart tvåtusen år av ständiga yttre och inre angrepp inte har lyckats krossa och förrinta henne; helvetets portar har inte blivit henne övermäktiga. Istället har hans lärjungar söndag efter söndag genom alla århundraden varit samlade för att äta av brödet och dricka av kalken, den himmelska gåvan under ringhetens gestalt. För trons öga är detta en stund som strålar av himmelens härlighet, de kristna ett med varandra och ett med Kristus, den härlighet som blir uppenbar för allas ögon den dag då Herren kommer åter. I väntan på den dagen fortsätter vi att predika det dåraktiga budskapet om en korsfäst Frälsare, vi fortsätter att döpa och avlösa och att fira Herrens heliga nattvard. Och varje dag ber vi: Kom snart Herre Jesus! Och se, han kommer snart. Herren Jesu nåd vare med er alla. Amen.